

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 marca 2008 r. skargi Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w K. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 21 maja 2007 r., sygn. akt II Cz (...) wydanego w sprawie ze skargi dłużnika Szpitala Rejonowego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w T. M. przeciwko wierzycielowi Statil spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P. przy udziale Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w K. o świadczenie pieniężne,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Skarżący wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 21 maja 2007 r.

Skarga pozbawiona jest niezbędnego elementu konstrukcyjnego, określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Za spełnienie tego wymogu nie można uznać samego sformułowania zamieszczonego w pkt V skargi, które brzmi, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje żaden inny środek zaskarżenia, „... osobiwie zaś skarga kasacyjna”. Bezsportna niedopuszczalność skargi kasacyjnej z mocy art. 767⁴ § 2 k.p.c. nie jest równoznaczna z wykazaniem przez skarżącego, zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5, uprzedniej lub obecnej niemożliwości zaskarżenia kwestionowanego orzeczenia w drodze innych środków prawnych, np. w drodze wniesienia skargi o wznowienie

postępowania. Ustawodawca wymaga jednak wykazania tej niemożliwości, co oznacza przedstawienie przez wnoszącego skargę pogłębionego i przekonującego jurystycznie wyводу w tym przedmiocie, a nie jedynie gołosłownego ogólnego stwierdzenia istnienia takiej możliwości.

W tej sytuacji należało uznać, że skarga pozbawiona jest jednego z niezbędnych elementów konstrukcyjnych, co czyni ją niedopuszczalną, a w konsekwencji przesądza o obowiązku jej odrzucenia.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.